

Theaterstück: Huum dääsi frååget

(Herausgeber und Übersetzer: Hayo Andresen)

(Hine kamt aw san wäi tut schölj forbai e baker. Önjt waning stönje maning lakre kååge. E baker stoont önj e döör.)

Baker: Nä, Hine, lāpst dü nü uk āl tut schölj?

Hine: Jāā, sunt fergāngen waag āl.

Baker: Kiik iinjsen! Māāst deer dan nuch ouer weese?

Hine: Åch, et gungt.

Baker: Ferteel iinjsen, wat mōnje jam deer āles düünj?

Hine: Åch, we san bai tu rāāgnen ān tu leesen ān tu turnen ān tu ...

Baker: Ān wat nuch mōr?

Hine: Ān tu schriwen ān tu schungen ān tu ...

Baker: Ān wat māāst dü liiwst, Hine?

Hine: (Hi heet e hiile tid mān in önjt waning löked.) Å-āch, liiwst māā ik plōōmekāåge.

Baker: Nä, sū kam mān jurst, dan schāāt dü uk en stuk heewe!

(In: Andresen, Hayo (Hg.). 1992. *Lātj üs nü spaale. 12 latje teooterstōōgne for e frasche unerrucht* (Friisk Kameedibibleteek 6). Brāist/Bredstedt: Nordfriisk Instituut. S. 18.)